

ת"פ 3059/08/14 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד יוסי רדה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 3059-08-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' רדה

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

יוסי רדה

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד מעיין דואק ורוני מרקוביץ

ב"כ הנאשם: עו"ד לאה בירק

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
א. **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1979 (להלן: "החוק").
ב. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.
ג. **החזקת סכין למטרה לא כשרה**, לפי סעיף 186(א) לחוק.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 1.8.14 שהה הנאשם בבית הכנסת. באותה עת שהו במקום גם המתלוננים. עת יצאו המתלוננים מבית הכנסת, ומסבר הנאשם כי הם צוחקים עליו פרץ בינו לבינם ויכוח. בעקבות הוויכוח אמר הנאשם לאחד המתלוננים (להלן: "מתלונן 2") "בוא תיכנס לבית הכנסת" תוך שהוא תופס את מתלונן 2 בכתפו ודוחף אותו לכיוון בית הכנסת. בנסיבות האמורות הזיז המתלונן האחר (להלן: "מתלונן 1") את הנאשם בידו ואמר לו "זוז זוז, אני אזיין אותך", ואילו הנאשם אמר למתלונן 1 "את מי תזיין, אני אזיין אותך". בהמשך נכנסו המתלוננים והנאשם לבית הכנסת. משיצאו המתלוננים מבית הכנסת ניגש הנאשם מאחורי גבו של מתלונן 1 והצמיד את חלקה הקהה של סכין מטבח שאורך להבה הוא 10 ס"מ לצווארו של מתלונן 1, אשר החל להיאבק בניסיון להתגונן. הנאשם כיוון את הסכין לעבר בטנו של מתלונן 1 ואז שוב הצמיד את הסכין בחלקה הקהה לצווארו. הנאשם עזב את מתלונן 1 לאחר שהמתלונן ביקש את סליחתו.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן. המאשימה הצהירה כי עמדתה הינה למאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי ואילו ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 18.11.15, הנאשם כבן 30, נשוי ואב ל- 5 ילדים. בעל 11 שנות לימוד, עובד בעבודות מזדמנות. בגיל 17 החל בתהליך של חזרה בתשובה, בגיל 18 השתלב בלימודים בישיבה וקיבל פטור משירות צבאי. בהיותו כבן 21 נישא לרעייתו. לפני כשלוש שנים נפטרה בתם זמן קצר לאחר הלידה, עקב מום, בעקבות זאת מתמודדת רעייתו עם דכדוך וחולשה ומטופלת באופן פרטני. המשפחה מקבלת סיוע מהאגף לשירותים חברתיים על רקע מצבם הכלכלי. במהלך האבחון בשירות המבחן עלו דפוסי התנהגות אימפולסיביים, קשיים בשליטה עצמית במצבים בהם הנאשם חש פגיע. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית ואולם הוא הרבה להעדר ממפגשים וניכר כי הוא מתקשה להתארגן ולקדם את מצבו. בהתייחסו לעבירות תאר כי חש מושפל והתקשה לשלוט בכעסו בעת שהמתלוננים לעגו לו על מוצאו. בשיחה עם המתלונן הוא מסר כי לאחר שיחה אישית ביניהם יושרו ההדורים. המתלונן ציין כי סלח לנאשם וכי אינו חש מאוים מפניו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם פעל מתוך קלות דעת ומבלי להבין את השלכות מעשיו. הנאשם הביע חרטה וכיום מבין את חומרת מעשיו. שירות המבחן התרשם מנאשם אשר מתקשה לתפקד בצורה סתגלנית ואפקטיבית במישורי חיי השונים. לצד זאת ציין כי ההליך המשפטי היווה עבורו גורם מרתיע ומדרבן לשינוי באורח חיו. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירת אלימות הינו בינוני. בעיתוי הנוכחי ביטא הנאשם רצון להשתלב בהליך טיפולי. נוכח הערכת שירות המבחן כי הוא זקוק לסיוע בהיבטים שונים בחייו המליץ שירות המבחן לבחון אפשרות להעבירו לדיון בפני בית המשפט הקהילתי.

5. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 3.1.16, זומן הנאשם לפגישת היכרות וישולב בקבוצה טיפולית במהלך חודש פברואר. לפיכך, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם צו מבחן.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד יעקב שטרנברג ורוני מרקוביץ, הנאשם יליד 1986, לחובתו שתי הרשעות קודמות. רף האלימות המתואר בכתב האישום הינו גבוה. הנאשם הצמיד סכין מטבח לצווארו של המתלונן, שהינו רב בית הכנסת. לאחר שהמתלונן ניסה להתגונן הוא כיוון את הסכין לעבר בטנו ולאחר מכן הצמיד את הסכין שוב לצווארו וזאת בנוסף לאיומים שאיים עליו. באירוע נפגעו ערכים מוגנים של שלמות הגוף ושלמות הנפש. בהחזקת סכין להגנה עצמית אישר בית המשפט העליון מתחם העונש של בין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל. מקרה זה חמור יותר שעה שהסכין לא הוחזקה למטרת הגנה עצמית והצטרפו אליה עבירות נוספות כך שמתחם העונש גבוה יותר. מדובר בנאשם שאין זו הסתבכותו הראשונה עם החוק. מתסקיר שירות המבחן עולה חוסר יציבות וקלות דעת. עונשים שהוטלו עליו בעבר לא הרתיעו אותו והסיכון להישנות עבירת אלימות הינה בינונית. המאשימה סברה כי תיק זה אינו מתאים לבית משפט קהילתי. הנאשם לא עבר כל הליך טיפולי. מתחם העונש הינו מ - 8 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר. לפיכך עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר שלא יפחת מ- 12 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד לאה בירק, מנסיבות ביצוע העבירה עולה כי אין המדובר באירוע מתוכנן, אלא באירוע ספונטני אשר אירע נוכח ויכוח שהתפתח במקום. כמו כן מדובר בסכין אשר היתה במטבח בית הכנסת ולא בסכין שאיתה הסתובב הנאשם. בנוסף בשני המקרים בהם החזיק הנאשם בסכין בצמוד לצווארו של המתלונן היה זה בחלקה הקהה של הסכין ויש לתת לכך משמעות. איש לא

נפגע באירוע ואף לא נגרם נזק. אין ספק כי היתה התגרות כלשהי מצידם של המתלוננים בעיקר מצידו של מתלון 1. לתפיסתו של הנאשם לעגו למוצאו ולצבע עורו, והשפילו אותו. אמנם אין בכך כדי להצדיק את מעשיו, ואולם יש לקחת זאת במסגרת השיקולים. במקרים חמורים יותר נקבעו מתחמים שמתחילים בעבודות שירות ברף הנמוך, על כן במקרה דנן צריך מתחם העונש להתחיל מעונש צופה פני עתיד. הנאשם נשוי ואב ל- 5 ילדים מגילאי שנה ועד שמונה. רעייתו נמצאת כעת בהריון עם ילדם השישי. הנאשם הוא המפרנס היחיד בבית. גם כשהוא עובד מסתייעת המשפחה בסלי מזון משירותי הרווחה. הנאשם היה עצור במשך 10 ימים ובהמשך היה בתנאים מגבילים במשך 10 חודשים, במהלכם לא יכול היה לעבוד ומצבה הכלכלי של המשפחה הידרדר. הנאשם הודה במיוחס לו כבר במשטרה, נטל אחריות, הביע חרטה והתנצל בפני המתלון והיחסים ביניהם תקינים. המתלון אינו חש מאוים. נסיבות חייו של הנאשם אינן קלות. דווקא במקום שבו מצא נחמה, בית הכנסת, חש מושפל ופגוע. עברו הפלילי ישן ואינו רלוונטי. המשפחה חוותה טרגדיה עם מותה של בתם התינוקת סמוך לאחר לידתה (נ/1). לפיכך עתרה ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם צו מבחן וכן להתחשב במצבו הכלכלי בכל הנוגע לעתירת המאשימה לקנס ופיצוי.

8. הנאשם הביע חרטה על מעשיו. מסר כי הוא והמתלוננים מתפללים יחד באותו בית כנסת וכי הם סלחו זה לזה.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

9. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

10. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו שמירה על שלמות גופו של אדם ושלמות נפשו.

בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף בינוני, וזאת נוכח העובדה שהנאשם הניח סכין על צווארו של המתלון אם כי בצדה הקהה ובהמשך כיוון את הסכין לבטנו ואחר כך שוב הניח אותה על צווארו (בחלקה הקהה). פוטנציאל הנזק בשימוש בסכין לשם פתרון סכסוכים הינו רב, על החומרה שבפתרון סכסוכים באמצעי אלימות עמד בית-המשפט העליון, בין היתר, בע"פ 1892/15 **אבו מדיעם נ' מדינת ישראל** (31.5.15):

"בית משפט זה עמד פעם אחר פעם על הצורך בהרתעתם של אלו המבקשים "לפתור סכסוכים" בדרך אלימה. נקבע כי עלינו להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבחרים בדרך האלימות, בין אם הם עושים שימוש במקל ובין אם הם עושים שימוש בסכין או בכלי משחית אחר"

חומרה רבה אף מיוחסת לשימוש בסכין. בית המשפט העליון ציין פעמים רבות כי מי שעושה שימוש בסכין לשם פתרון סכסוכים, דינו ככלל מאסר מאחורי סורג וברח (ע"פ 4741/13 **מדינת ישראל נ' נעאמנה** (10.6.14)).

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 7656/13 **דניאל נ' מדינת ישראל** (14.11.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של איומים, תקיפה סתם והחזקת סכין. הנאשם איים על שכנו כי ישרוף את ביתו, הכה אותו ולאחר מכן רץ אחריו עם סכין. לנאשם עבר פלילי ולחובתו מאסר על תנאי. נידון תחילה ל- 9 חודשי מאסר בפועל וכן הפעלת מאסרים על תנאי (סה"כ 21 חודשי מאסר). בית

המשפט המחוזי החמיר בעונשו והטיל עליו 12 חודשי מאסר והפעלת המאסר על תנאי (סה"כ 30 חודשי מאסר).

ב. בעפ"ג (מח' י-ם) 31479-06-15 **דוד נ' מדינת ישראל** (15.11.15), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות איומים, תקיפה סתם והחזקת סכין. הנאשם גידף מתנדב במשטרת ישראל, הכה אותו במכת אגרוף ובהמשך הצמיד חפץ חד לצווארו של מתנדב אחר תוך שאיים עליו. הנאשם נשוי ואב לחמישה ילדים, נעדר עבר פלילי, סובל מבעיות רפואיות קשות ונתמך על ידי המוסד לביטוח לאומי. בית המשפט המחוזי קבע כי המתחם מתחיל ממאסר בעבודות שירות וקיצר את תקופת המאסר לחודשיים וחצי לריצוי מאחורי סורג וברית.

ג. בת"פ (כ"ס) 18877-05-14 **מדינת ישראל נ' חדיגה** (24.3.15), הורשע נאשם בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. הנאשם דרש כסף מאביו, ומשזה סירב היכה אותו. בהמשך איים עליו תוך שנטל סכין והתקרב אליו. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד, מכור לסמים. נידון ל-13 חודשי מאסר והפעלת מאסר על תנאי (סה"כ נידון ל-20 חודשי מאסר).

ד. בת"פ (ב"ש) 26617-06-14 **מדינת ישראל נ' אבו סריחאן** (19.11.14), הורשע הנאשם בעבירות של איומים, החזקת סכין, תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד. הנאשם הגיע למקום עבודתו לאחר שהמתלונן סירב לתת לו את משכורתו במזומן תחת המחאה, נכנס לאזור בו היה המתלונן, שבר כוסות, דחף את המתלונן ונופף מולו בסכין תוך שהוא תופס את חולצתו של המתלונן. הנאשם בעל עבר פלילי, נידון ל-11 חודשי מאסר.

ה. בת"פ (נת') 52602-05-14 **מדינת ישראל נ' סמניו** (23.12.14), הנאשם הורשע בשני כתבי אישום שייחסו לו עבירת איומים, תקיפה סתם והחזקת סכין למטרה לא כשרה וכן הכשלת מעצר. באירוע הראשון איים הנאשם על לקוחות אשר היו בחנות וכן על שלושה סיירים אשר הגיעו למקום. באירוע השני גם תקף שני סיירים בשעה שהחזיק בידו סכין כשהוא תחת השפעת אלכוהול. לחובתו של הנאשם מאסר על תנאי. הליך טיפולי בו החל נכשל. נידון ל-9 חודשי מאסר והפעלת מאסר על תנאי (סה"כ 12 חודשי מאסר).

ו. בת"פ (ב"ש) 31211-05-15 **מדינת ישראל נ' נפתליאב** (15.10.15), הורשע נאשם בעבירות של איומים, תקיפה סתם והחזקת סכין. הנאשם איים על המתלונן תוך שהוא מנופף בסכין, בהמשך השליך עליו חפץ שפגע בו ואז רץ לעברו כשהסכין בידו. הנאשם בעל עבר פלילי. נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל וכן הפעלת מאסר על תנאי (סה"כ 7 חודשי מאסר בפועל).

12. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לכך שביום האירוע שהו יחד הנאשם והמתלוננים בבית הכנסת. ביציאה מבית הכנסת פרץ ביניהם ויכוח על רקע תחושת הנאשם כי המתלוננים לועגים לו. במהלך הוויכוח תפס הנאשם בידו של מתלונן 2 ודחף אותו לכיוון בית הכנסת ובהמשך איים על מתלונן 1. כשיצאו שוב המתלוננים מבית הכנסת ניגש הנאשם מאחורי גבו של מתלונן 1 והצמיד את חלקה הקהה של סכין מטבח לצווארו של מתלונן 1, אשר החל להיאבק בניסיון להתגונן. הנאשם כיוון את הסכין לעבר בטנו של מתלונן 1 ואז הצמיד את הסכין בחלקה הקהה לצווארו, ועזב את מתלונן 1 רק לאחר שהמתלונן ביקש את סליחתו. הגם שלמעשיו של הנאשם לא קדם תכנון ובפועל למרבה המזל לא נגרם נזק, יש לתת את הדעת לכך ששימוש בסכין אשר הונח על צווארו של המתלונן, הגם שבחלקו הקהה של הלהב, עשוי היה להביא לנזק משמעותי. עוד יש לתת

את הדעת לכך כי מעשיו של הנאשם נעשו לאחר שסבר כי לועגים למוצאו ולצבע עורו וחש מושפל.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברח.

סוגיית הסטייה מן מהמתחם

14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. אמנם הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי והוא אף הוזמן לפגישת היכרות עם מנחת הקבוצה ואולם בפועל טרם החל בהליך טיפולי משמעותי. כמו כן, במהלך התקופה בה שהה בתנאים מגבילים הוא שולב בקבוצה לעצורי בית שמטרתה להתמודד עם הקשיים הנובעים ממעצר הבית ולסייע בזיהוי ומיקוד בעיות העומדות ברקע למעצר, ואולם התנהלותו אופיינה בחוסר יציבות והוא הרבה להיעדר מהמפגשים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו, לרבות בשל גילו;** הנאשם יליד 1986, נשוי ואב לחמישה ילדים בגילאי שנה עד שמונה. רעייתו הרה עם ילדם השישי. הנאשם ורעייתו איבדו ילדה אשר נפטרה בסמוך לאחר לידתה, מספר חודשים לאחר האירוע המתואר בכתב האישום. הנאשם הוא מפרנס יחיד אשר עובד בעבודות מזדמנות. המשפחה מוכרת לשירותי הרווחה ונעזרת בהם על רקע בעיות כלכליות. שליחתו של הנאשם למאסר בפועל, גם אם ירוצה בעבודות שירות, תפגע פגיעה קשה בנאשם ובמשפחתו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה בביצוע המעשים כבר בתחנת המשטרה. הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה ואף התנצל בפני המתלונן. המתלונן מסר לשירות המבחן כי יחסיו עם הנאשם תקינים וכי הוא אינו חש מאוים מפניו.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לנאשם 2 הרשעות קודמות, אחת בגין עבירות של הפרת זכויות יוצרים משנת 2006 בגינה נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות. השניה בגין התחזות וזיוף דרכון משנת 2015 (שבוצעה בשנת 2011) בגינה נידון למאסר על תנאי וקנס.

16. עוד יש לתת את הדעת לכך שהנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג וברח במשך 10 ימים וכן כי שהה בתנאים מגבילים במשך 10 חודשים.

17. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך כי להתרשמות שירות המבחן לנאשם קושי לשלוט בהתנהגותו וקושי בהסתגלות למסגרות וכן נוכח הערכה כי הסיכון להישנות עבירת אלימות הינו בינוני.

18. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר שירות בעבודות שירות ברף המרבי לצד עונשים נוספים. אני ער להמלצת שירות המבחן להסתפק בעונש של צו מבחן בלבד ואולם סבורני כי אין בכך כדי לאזן כראוי בין שיקולי הענישה. מנגד סבורני כי שליחתו של הנאשם למאסר בכליאה תגדע את ההליך השיקומי טיפולי אשר עליו המליץ שירות המבחן במסגרת צו המבחן.

נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם סבורני כי יש מקום להימנע מהטלת קנס ואולם יש מקום להטיל על הנאשם פיצוי למתלונן.

סוף דבר

19. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 1.6.16.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום על עבירה מן העבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות פיזית כלפי אדם.
- ג. פיצוי בסך 1,500 ₪ למתלונן 1. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.8.16 ויועבר למתלונן 1 על פי פרטים שתמסור המאשימה. ככל שקיימת הפקדה בהליך המ"ת ישולם הקנס מתוך ההפקדה. ככל שקיימות הפקדות נוספות, יושבו למפקיד בכפוף לכל הוראה חוקית.
- ד. צו מבחן למשך שנה.

מובהר בזאת לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי צו הבחן ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולגזור את דינו.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' ניסן תשע"ו, 12 אפריל 2016, בנוכחות הצדדים.